

UZASADNIENIE

Do Rady Miasta Gdańska, dnia 25 maja 2026 roku, wpłynęła skarga Pani XY (dalej jako: „osoba skarżąca”) na Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 82 w Gdańsku. Rodzic złożył skargę na działania Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 82 w Gdańsku w związku z sytuacją zdrowotną swojego syna, ucznia klasy IV, który 1 maja 2026 r. doznał złamania nogi i nie może uczęszczać do szkoły do końca roku szkolnego. Nieobecność została niezwłocznie zgłoszona i potwierdzona dokumentacją medyczną. Mimo tego, według skarżącej, dyrektor odmówił uznania usprawiedliwienia nieobecności, groził nieklasyfikowaniem ucznia oraz zgłoszeniem sprawy do MOPR. Jednocześnie zobowiązał rodzica do uzyskania orzeczenia o nauczaniu indywidualnym, co według poradni psychologiczno-pedagogicznej nie jest możliwe w obowiązujących terminach i procedurach. Zdaniem skarżącej działania dyrektora naruszają przepisy prawa oświatowego, dobro dziecka oraz prawa ucznia i rodzica.

W myśl art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691 t.j., dalej jako: „k.p.a.”) przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Gdańska przeprowadziła postępowanie wyjaśniające i zwróciła się do Prezydenta Miasta Gdańska z prośbą o wyjaśnienie. W odpowiedzi organ wskazał, że po otrzymaniu informacji o złamaniu nogi przez ucznia wychowawczyni pozostawała w stałym kontakcie z jego matką za pośrednictwem Gdańskiej Platformy Edukacyjnej. Monitorowała sytuację zdrowotną ucznia, przekazywała informacje dotyczące jego edukacji oraz przysyłała materiały do samodzielnej pracy. Po uzyskaniu informacji, że uczeń nie wróci do szkoły do końca roku szkolnego, wychowawczyni poinformowała mamę o możliwości ubiegania się o nauczanie indywidualne i skierowała ją do Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej. Na prośbę poradni niezwłocznie sporządzono i przekazano opinię o uczniu. Wyjaśniono, że odmowa wydania orzeczenia o nauczaniu indywidualnym wynikała z decyzji poradni, która uznała, że nie będzie możliwe zachowanie ustawowego minimalnego okresu obowiązywania takiego orzeczenia. Dyrektor szkoły nie wywierała nacisku na poradnię w tej sprawie, a jedynie wyraziła troskę o dobro ucznia i jego długotrwałą nieobecność w szkole. Podkreślono, że dyrektor szkoły nie kontaktowała się bezpośrednio z matką ucznia, natomiast wszystkie działania wychowawczyni były podejmowane w celu zapewnienia uczniowi wsparcia oraz realizacji obowiązków szkoły w zakresie pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Jednocześnie wskazano, że mimo braku nauczania indywidualnego uczeń miał zapewniony dostęp do materiałów edukacyjnych, wszystkie jego nieobecności zostały usprawiedliwione, a także nie grozi mu nieklasyfikowanie z powodu absencji.

Szczegółowa analiza informacji i materiałów zgromadzonych w sprawie wykazała, że Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 82 w Gdańsku nie dopuścił się naruszenia przepisów prawa.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Gdańska uznała podjęcie przedmiotowej uchwały za konieczne i uzasadnione.

WNIOSKODAWCA:

Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miasta Gdańska
- za Komisję
Przewodniczący
Cezary Śpiewak-Dowbór

OPINIA PRAWNA:

Radca Prawny
Grzegorz Jakubowski